

men med det Ønske, jeg adskillige Gange har fremsat her i Salen, hvorfor jeg kan anbefale den. Det forekommer mig, at det er urimeligt, som Forholdet nu er, at nogle af Statens Arbejdere, der have haft Akkordarbejde, og hvis Løn derigennem er kommen lidt over det normerede, ikke blive delagtige i det midlertidige Lønningstillæg.

Maa jeg samtidig benytte Lejligheden til at forespørge den højtærede Minister, om han ikke kunde være villig til til 3die Behandling at modtage en Ændring gaaende ud paa, at Arbejdere — jeg sigter her nærmest til Marinens Arbejdere, Værftsarbejderne ved Holmen — der have været beskæftigede 3—4 Aar og længeve Tid i Træk paa Værftet, men som paa Grund af en midlertidig Arbejdsstandsning paa nogle Uger blive arbejdsløse, 2—3—4 Uger, og atter antages, at de til Trods for Lovens Bestemmelser om, at de skulle arbejde hele Aaret, kunne blive delagtige i det midlertidige Løntillæg. Dette finder ikke Sted nu, og det forekommer mig at være ret urimeligt, at fordi en Mand afskediges en kort Periode, han da ikke kan komme i Betragtning ved dette Løntillæg. Lovens Virkning afhænger jo meget af, hvorledes den fortolkes, og de tidligere Finansministre have, naar jeg har omtalt denne Sag, udtalt, at den skulde blive fortolket saa velvilligt som muligt i de interesseredes Interesse. Dette finder imidlertid ikke altid Sted, og den fortolkes ogsaa meget forskelligt i de forskellige Etater. Derfor vilde jeg være den højtærede Minister meget forbunden, hvis han vilde stille sig velvillig saavel til det stillede Ændringsforslag som ogsaa overfor det af mig antydede Forhold.

Finansministeren (Vilhelm Lassen):

Det Spørgsmaal, det ærede Medlem, der nu satte sig, rejste angaaende Marinens Arbejdere, har han jo oftere drøftet med min Forgænger. Jeg erindrer, at der for et Par Aar siden var en længere Forhandling derom, hvor det ærede Medlem fremdrog samme Spørgsmaal, men hvor han fik det Svar fra den daværende Finansminister, at han ikke kunde modtage en saadan Ændring. Jeg vil derom sige, at hvad der skal betragtes som faste Arbejdere i Statens Tjeneste, i mange Tilfælde vil kunne give Anledning til megen Tvivl. Det skal jeg villig indrømme, men jeg tror, at en hvilken som helst Bestemmelse, der kom ind her i Loven — selv om det ærede Medlem formulerede den — vilde give Anledning til ganske nøjagtig samme

Tvivl. Jeg tror derfor ikke, at en Ændring som den, det ærede Medlem antydede, vilde være hensigtsmæssig, men derimod skal jeg meget gerne gøre mit til, at Loven i det Forhold skal blive haandhævet saa human som muligt, og jeg skal ogsaa gerne bidrage mit til, at den bliver haandhævet ensartet i de forskellige Etater. Jeg ved godt, at det ærede Medlem ogsaa tidligere har klaget i saa Henseende.

Med Hensyn til det Ændringsforslag, det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) har stillet, vil jeg udtale, at jeg ser godt, at det paa et enkelt Punkt fjerner en Urimelighed, men Spørgsmaalet er, om det ikke rejser Urimeligheder paa andre Punkter. Naar man laver et saadant Forslag til Lov om et midlertidigt Lønningstillæg og deri en eneste Bestemmelse, der skal gælde for alle Etater og Forhold, slaar en vis Grænse fast, kan man være ganske rolig for, at hvor som helst man sætter Grænsen, og hvordan man formulerer det, vil der altid omkring ved Grænsen findes Urimeligheder, det vil sige, der vil findes Tilfælde, hvor man vil sige: *der* er en Person, der intet opnaar, og *der* en, der opnaar det fulde Lønningstillæg, og det Forhold er der ingen Rimelighed i.

Hvis det ærede Medlems Ændringsforslag vedtages, vil det bl. a. føre til, at en Del af de mindst lønnede og saadanne, som have noget Overarbejde ved Siden af deres faste Arbejde, faa mindre Lønningstillæg, end de have i Øjeblikket og have haft de foregaaende Aar. Lad os tage det Tilfælde f. Eks., at en Mand har 800 Kr. ud af sit faste Arbejde, men ved sit Overarbejde tjener 400 Kr., eller vi kunne tage det Tilfælde, at Manden har 800 Kr. og tjener blot 200 Kr. ved sit Overarbejde. Saa bliver Lønningstillæget beregnet efter de fulde 1,000 Kr., men efter det ærede Medlems Forslag vil det kun blive beregnet efter 800 Kr., og Følgen bliver da, at han faar mindre efter det ærede Medlems Forslag end efter den gældende Praksis. Det er ganske vist ikke store Beløb, det drejer sig om, men det ærede Medlem kan være ganske forvisset om, at de Arbejdere, der nu Aar efter Aar have faaet et bestemt Lønningstillæg, ville, selv om det kun bliver 10 Kr. mindre, rejse et meget bestemt Krav paa at faa disse 10 Kr., og de ville ikke paa nogen mulig Maade forstaa, hvorfor vi nu skulle berøve dem det.

Det ærede Medlem fandt Urimeligheden oppe ved Grænsen, de 1,500 Kr. Det er ganske rigtigt, jeg forstaaer saa godt,